

Arrest

nr. 300 483 van 23 januari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2023 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 juni 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 juli 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 oktober 2023.

Gelet op de beschikking van 1 december 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2024.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van 27 juni 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

De Raad merkt op dat, luidens artikel 39/78 iuncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet, het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoekster verstrekt in haar verzoekschrift een feitelijke uiteenzetting, maar blijft in gebreke om op voldoende duidelijke wijze de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden geachte rechtsbeginsel, evenals de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens haar geschonden wordt, aan te geven. Indien geen middel in het verzoekschrift is opgenomen dient het ingestelde beroep als onontvankelijk te worden beschouwd.

De Raad dient er in dat verband ook op te wijzen dat verzoekster in het kader van de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen stukken kan aanvoeren die zij niet aanbracht bij haar verblijfsaanvraag, aangezien verweerder hier bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening mee kon houden. De regelmatigheid van een administratieve beslissing moet immers worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

Verzoekster kan bijgevolg niet dienstig verwijzen naar de e-mail van 13 juli 2023, aangezien deze dateert van na de bestreden beslissing van 27 juni 2023. Evenmin kan zij zich beroepen op het afschrijvingsattest en de verklaring omtrent burgerlijke staat, op de aanvullende reisdocumenten, of op het stuk betreffende de pensioenverzekering van de referentiepersoon, aangezien deze documenten niet werden voorgelegd in het raam van de verblijfsaanvraag.

Waar verzoekster voorts verwijst naar haar verblijfsdocument in Nederland, de "e-tourist card" van de referentiepersoon, de gedateerde foto's, en toelicht waarom er een discrepantie bestaat tussen de datum van de verklaring van wettelijke samenwoning en de datum waarop de referentiepersoon op het betrokken adres geregistreerd werd, kan de Raad enkel vaststellen dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde met deze stukken en elementen rekening heeft gehouden en de feitelijke correctheid ervan niet betwist. Hij heeft enkel geoordeeld dat uit deze elementen niet op afdoende wijze afgeleid kan worden dat betrokkenen een duurzame en stabiele partnerrelatie in de zin van artikel 40bis, §2, 2° van de Vreemdelingenwet hebben. Het louter opnieuw aanhalen van deze elementen, zonder toelichting waarom ze tot een ander besluit hadden moeten leiden, vormt derhalve geen dienstige kritiek op de bestreden beslissing.

Derhalve kan niet worden vastgesteld dat het verzoekschrift een middel bevat in de zin van artikel 39/78 iuncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet.

Het beroep komt onontvankelijk voor."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe een verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Ter terechtzitting van 15 januari 2024, alwaar de mogelijkheid werd geboden om te reageren op de in de beschikking van 28 september 2023 opgenomen grond, betwist of weerlegt de tweede verzoekende partij de vaststelling niet dat in het verzoekschrift geen ontvankelijk middel werd ontwikkeld. Zij betoogt dat het voor haar niet duidelijk was welke bewijsstukken er bij het indienen van de verblijfsaanvraag dienden te worden aangebracht, maar toont hiermee niet aan dat het door haar en haar partner ingediende verzoekschrift een middel in de zin van artikel 39/78 iuncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet bevat.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partijen geen elementen aanbrengen die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds werd aangegeven in de beschikking van 28 september 2023.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK